

SEMNU' SEMINTEI DIN TIMPUL SFARSITULUI

Bună seara, prieteni. Este un privilegiu să fiu în seara aceasta din nou în Tifton. Este o mare surpriză pentru mine. Cu câțva timp în urmă i-am spus bunului nostru prieten, fratele Welch Evans, că atunci când voi fi obosit, voi veni să merg la pescuit, jos, în Tifton, unde ne vom întâlni și vom avea o rugăciune într-o baracă. Și iată-mă aici în acest amfiteatru.

Sunt puțin răgușit din cauză că am vorbit prea mult. Nu vreau să vă speriați, dar ieri am avut doar o scurtă predică de șase ore. În seara aceasta nu voi vorbi atât de mult, pentru că sunt răgușit.

Pentru mine este un privilegiu să fiu aici să mă întâlnesc cu acest păstor cumsecade care mi-a făcut o prezentare atât de frumoasă. Noi ne bucurăm întotdeauna când ne întâlnim cu oamenii.

Ceea ce a spus fratele este adevărul absolut. Putem spune „Amin” la aceasta, pentru că în timpul acesta în care trăim, diavolul umblă răcnind ca un leu și încearcă să prindă tot ce poate, fiindcă știe că timpul lui este scurt. El nu prea mai are timp, așa că face orice cât mai poate.

Îmi place poziția acestui auditoriu. Vreau să mulțumesc comitetului școlii și celor care au fost atât de cumsecade să ne primească aici și vouă tuturor pentru că această mică adunare poate avea loc numai datorită colaborării voastre. Am observat chiar și preșul cu „Bun venit” de la ușă. Cred că fratele Willie l-a pus afară în stradă, și apreciez acest lucru.

Dacă va fi cu voia Domnului, aș vrea să vin aici pentru un sezon întreg și să avem

adunări timp de patru sau cinci seri. Vom anunța din timp, ca să putem aduna toate bisericile, fiindcă avem nevoie unii de alții, mai mult ca niciodată în toată istoria. Noi, credincioșii adevărați, avem nevoie unul de celălalt. Întotdeauna a fost o binecuvântare să întâlnești copiii lui Dumnezeu pe unde mergi. Este cu adevărat o binecuvântare.

Am văzut că avem niște tinereci aici. Mă uitam la un băiețel și la o fetiță chiar din rândul din față, niște drăgălași. Copilașii aceștia au ceva inocent și scump. Îmi place aceasta.

Vreau să vă mulțumesc pentru participarea din seara aceasta. M-am gândit că ar fi frumos dacă am folosi timpul din seara aceasta pentru a semăna niște Sămânță a Cuvântului Domnului. Ieri am predicat vreo șase ore din subiectul „Sămânța originală a Cuvântului,” și am adus-o din Geneza până în Apocalipsa, înainte și înapoi; o înregistrare de șase ore despre programul lui Dumnezeu: ce este El și cum Cuvântul vorbit al lui Dumnezeu este Sămânța lui Dumnezeu. Noi am găsit aceasta în Luca, unde scrie că Cuvântul lui Dumnezeu este o Sămânță semănată de Semănător.

Noi știm că orice cuvânt semănat trebuie să fie udat înainte ca să aducă rod; iar când cade apa pe pământ, orice sămânță care a fost semănată trebuie să rodească după soiul ei, fiindcă așa a spus Dumnezeu în Geneza 1.11: „...*fiecare sămânță să facă rod după soiul ei.*”

Ploaia a venit des peste pământ să-l ude ca să rodească, însă în urma ei au ieșit și buruienile și măcăcinii. Dar „*după roade îi veți cunoaște.*” Tot așa și creștinii sunt cunoscuți după roadele Duhului Sfânt. Aceasta domină viața unui creștin și dovedește ce este el. Roadele Duhului sunt: pacea, bucuria, credința, îndelunga răbdare, bunătatea, blândețea, și se manifestă prin creștini.

Aseară am văzut că atunci când a mințit-o pe Eva, Satan a semănat și sămânța de dezbinare. Noi am văzut că îndoiala cu privire la un singur Cuvânt vorbit al lui

Dumnezeu, a cauzat moartea, boala și toate necazurile de pe pământ; punerea la îndoială a unui singur Cuvânt. Eva nu L-a crezut întocmai cum a fost spus și a încercat să-L amestece cu ceva, dar Cuvântul lui Dumnezeu nu Se poate amesteca cu nimic. El trebuie să rămână așa cum este, fiindcă este Sămânța originală.

Dumnezeu este veșnic și Dumnezeu este Cuvântul: *„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.”*

Dumnezeu și Cuvântul este Unul și Același. Gândiți-vă că Dumnezeu va judeca într-o zi lumea prin Cuvântul Său, nu printr-un congres și nici prin faptele vreunei biserici. Dacă ar fi să ne luăm după o biserică organizată, care din ele are dreptate? Catolicii se deosebesc de protestanți și protestanții se deosebesc de ortodocși. Fiecare este altfel. Și atunci care are dreptate? Suntem confuzi în mod constant. Oamenii nu știu ce ar trebui să facă, dar un Dumnezeu drept care va judeca tot pământul, cu siguranță are ceva prin care îi va judeca.

Noi am citit în Biblie că *„Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu nu va trece.”* (Matei 24.35). Tot în Biblie scrie că oricine va adăuga sau va scoate ceva din Ea, și lui i se va scoate partea din Cartea Vieții și aceasta rămâne exact cum este scris. Unii spun că aceasta trebuie să fie așa și așa, dar eu nu cred. Eu cred că trebuie să fie un Etalon după care Dumnezeu va judeca pământul și lumea. Trebuie să fie un Etalon. Nu poate fi o biserică organizată pentru că fiecare dintre ele este diferită, iar atunci cine ar ști ce să facă? Dar este un Etalon, iar Acela este Cuvântul Lui, și eu cred că Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său; cred că Biblia punctează exact așa cum vrea Dumnezeu să fie Cuvântul. Ea este Cuvântul lui Dumnezeu pentru oameni, de aceea o cred.

Eu cred că Cuvântul este o Sămânță care, dacă este semănat în pământul potrivit și este udat de Duhul Sfânt, va rodi după soiul lui; va împlini orice făgăduință făcută de Dumnezeu.

Și când Dumnezeu vindecă pe cineva... Cu câțva timp în urmă, am spus că duminica aceasta voi predica aici. Pentru că s-a știut aceasta, a fost adusă aici o fată pe o targă. Ei m-au chemat în toiul nopții și mi-au spus: „Fata are cancer în ultima fază și nu se știe dacă mai apucă ziua.” Fata avea doar șaptesprezece ani și era un caz disperat. Eu nu m-am atins deloc de fată. Am intrat înăuntru și ea era întinsă pe targă. Erau și alți bolnavi, dar eu eram preocupat de acea copilă, ca să-i prind duhul când vorbeam cu ea. Părea o fată cumsecade care urma să umple prea devreme mormântul. Cum am spus, eu n-am atins-o deloc, ci m-am dus direct la amvon cu Cuvântul, iar Cuvântul a vindecat-o instantaneu, așa că s-a ridicat și a umblat ca oricare altul. Nu s-a mai găsit nici urmă de boală, iar eu n-am atins-o deloc.

Vedeți, Cuvântul a fost rostit și ea l-a crezut; iar Cuvântul este Viața și puterea lui Dumnezeu. Vedeți? Cuvântul face aceasta, El îl vindecă pe cel bolnav.

Tu spui: „Dar Isus a vindecat bolnavi.”

El este Cuvântul. Astfel, când primești Cuvântul, îl primești pe Isus, fiindcă El este Cuvântul.

„Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi.” Noi credem aceasta, nu-i așa? Noi credem că Hristos este Cuvântul lui Dumnezeu manifestat; și credem că Mireasa Lui trebuie să fie la fel ca El. Noi credem că ea trebuie să creadă fiecare Cuvânt și că trebuie să aibă în ea acel Cuvânt, fiindcă este o parte a Trupului. Ea este Trupul, în timp ce El este Capul.

După moartea și învierea Sa din morți, El stă pe tronul îndurării, la dreapta majestății lui Dumnezeu, în timp ce noi suntem trimișii Lui. La rândul nostru, noi suntem morți față de noi înșine și îngropați prin botez, înviați cu El, și acum stăm împreună cu El în locurile cerești în Hristos Isus. Aceasta ar trebui să ne facă pe toți să strigăm, nu-i așa? Gândiți-vă că noi suntem acum fiii și fiicele lui Dumnezeu, nu vom fi; și nu vom sta în locurile cerești cu El, ci stăm acum.

Isus a spus că trebuie să se împlinescă Scripturile; că trebuie să se împlinescă fiecare Cuvânt. Dar astăzi suntem atât de departe de aceasta, pentru că am amestecat cu Cuvântul crezuri și alte lucruri, așa cum a spus Biblia că vom face. Exact.

Înainte ca Adam s-o ia pe nevasta lui, ea a fost însărcinată cu sămânța rea; Eva a acceptat minciuna Satanei și a amestecat-o cu Cuvântul lui Dumnezeu, ceea ce a cauzat moartea. Întâiul ei născut avea în el moartea, iar de atunci fiecare copil care se naște are în el moartea.

Ce s-a întâmplat când IeHoVaH a scos-o pe soția Sa din Egipt? Ea a făcut același lucru ca Eva. IeHoVaH a dus-o în țara făgăduită, dar în călătoria ei s-a întâlnit cu un proroc fals care se numea Balaam. Și ce a spus acesta? „Păi, nu este nici o diferență între noi. Să ne unim, să fim o singură familie.”

Aceasta a făcut mireasa: s-a unit cu lumea, cu crezurile și cu lucrurile lumii și a negat Cuvântul lui Dumnezeu, zicând: „Zilele minunilor au trecut. Nu mai există botez cu Duhul Sfânt!” Și unde a ajuns acum? Este divorțată.

Mireasa lui Isus a făcut același lucru ca mireasa lui IeHoVaH și ca mireasa lui Adam. Exact așa. Biblia spune că *„Orice vorbă să fie sprijinită pe mărturia a doi sau trei martori.”* (2Corinteni 13.1). Aici sunt trei biserici, trei mirese, și toate au făcut același lucru. Dar cu toate acestea, există o Mireasă adevărată pe care Dumnezeu o scoate afară. De fiecare dată a fost o reformă și a fost răspândită o anumită cantitate din Cuvânt. Fiecare generație are timpul ei. Ați observat? Astfel, vine un om al lui Dumnezeu care lovește cu Focul lui Dumnezeu și urmează o mare trezire care cuprinde țara. Dar ce se întâmplă după aceea? Este luată învățătura acelui om și se face o organizație, aducându-se înăuntru crezuri pe care le amestecă cu Cuvântul. Dar când fac aceasta, mor și nu se mai ridică niciodată. Așa a fost întotdeauna și așa va fi.

Fiecare generație are oportunitatea să guste Cuvântul proaspăt al lui Dumnezeu:

generația lui Luther a gustat neprihănirea; generația lui Wesley a gustat sfințirea și mișcarea pentecostală a gustat botezul Duhului Sfânt. Înțelegeți? Fiecare are o șansă.

Dar ce au făcut oamenii care au urmat după acești reformatori? S-au organizat și s-au amestecat cu crezuri: puțin de aici și puțin de acolo. Astfel, a urmat o nouă grupare de oameni educați cu o nouă psihologie, exact ca Eva care a încercat să afle o lumină nouă amestecând Cuvântul cu o părere; dar a rezultat moartea.

Când au mers înainte cu organizația, au murit spiritual. Acesta este adevărul. Întotdeauna a fost așa. Poate nu credeți că este așa, dar dacă este cu voia Domnului, în seara aceasta voi vorbi despre „**Semnul seminței timpului de sfârșit.**”

Ce fel de semn va fi semnul seminței în timpul din urmă? Înainte de a citi Cuvântul, să ne plecăm capetele și să vorbim cu Autorul Lui.

În timp ce stăm cu capetele plecate și fiind conștienți că trăim în umbra venirii Fiului lui Dumnezeu, mă întreb dacă în seara aceasta sunt cereri de care ați vrea să știe Dumnezeu și pe care ați vrea să le împlinească. Vreți să ridicați mâna spre El și să spuneți: Dumnezeuule, acesta sunt eu și aș dori aceasta și aceasta.”? Mulțumesc.

Tatăl nostru ceresc, ne apropiem de tronul harului Tău și nu de tronul de judecată. Dumnezeuule, nu ne dorim judecata, pentru că nu am putea rezista înaintea judecății Tale, și ne bucurăm că a fost Cineva care a stat acolo pentru noi, Fiul Tău, Isus Hristos. El a stat acolo pentru noi și a fost judecat ca să putem avea dreptul la tronul de îndurare, de care ne apropiem în seara aceasta în Numele Lui. El a spus: „*Orice veți cere de la Tatăl în Numele Meu, voi face.*” (Ioan 14.13). Tată, fiecare Cuvânt care a ieșit de la El este Scriptura și trebuie să se împlinească. Noi știm că Cuvântul acela este adevărat și ne apropiem să-L rugăm pe Tatăl, să ne dea în Numele lui Isus harul Său iertător de la tronul îndurării Sale.

În seara aceasta ne rugăm ca El să ne deslușească Cuvântul Său ca să-L putem cunoaște și să ne descopere ceasul de care ne apropiem, fiindcă nu vrem să bâjbâim ca unii care nu știu pe unde merg. Tu ai spus că suntem fiii Luminii și că ar trebui să știm pe unde umblăm pas cu pas. Nu se vede până la capăt, dar în timp ce facem acești pași, Te rugăm să ne ajuți să vedem scopul pentru care ne-a trimis Dumnezeu aici. Doamne, Te rog să îngădui ca toți cei care au ridicat mâna, să primească răspuns.

Dacă acea mână s-a ridicat pentru mântuire, îngăduie s-o primească. Dacă s-a ridicat pentru o problemă în căsnicie, îndreaptă casa aceea, Doamne, ca să aibă pace. Dacă este pentru cineva tulburat, arată-Ți îndurarea, Tată. Dacă este pentru cineva bolnav, fie ca cuvintele vindecării Lui Dumnezeu să fie turnate adânc în inimile lor, ca să aducă o recoltă bună: vindecarea divină de mâine. Îndură-Te, Doamne, și ascultă-ne. Îți prezentăm Cuvântul și aceste texte, ca să ne aduci un subiect și să ne descoperi lucrurile pe care ar trebui să le știm.

Binecuvântează-i pe acești oameni și binecuvântează această școală care ne-a primit aici, când ceilalți ne-a respins din cauză că suntem un grup interdenominațional. Dar ușa aceasta s-a deschis. Te rugăm să-i binecuvântezi și să-i faci să știe că Scriptura spune că *„ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi le-ați făcut.”* (Matei 25.40).

„Dar când ai avut nevoie și Ți-am făcut?” Și Tu ai spus: *„Vă spun că atunci când ați făcut aceste lucruri, Mie Mi le-ați făcut.”*

Tată ceresc, mă rog ca din această școală să iasă predicatori puternici și unși. Te rog pentru fiecare persoană care este aici și pentru păstorii lor. Binecuvântează bisericile lor, Doamne, și îngăduie să se ridice o mare trezire în comunitatea acestor oameni care să aducă mulți salvați. Vindecă bolnavii și suferinzii spre slava Ta, pentru că Te rugăm în Numele lui Isus. Amin.

Voi citi un text din Scriptură care vi se poate părea ciudat, dar vedeți, Dumnezeu

face lucruri ciudate și stranii, și lucrează în chip misterios minunile Lui. Când mergeți acasă, să citiți din **Amos 3.7**:

„Nu Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci.”

Subiectul pe care aș vrea să-l iau din textul acesta este **„Semnul seminței timpului de sfârșit.”**Așa cum am predicat și ieri, Sămânța este Cuvântul. Toate lucrurile au început în Geneza, fiindcă Geneza înseamnă „începutul” sau „capitolul sămânță” al Bibliei. Astfel, tot ce avem astăzi pe pământ, își are originea în Geneza. Dar noi avem și lucruri care nu au început în Geneza, deoarece sunt hibridi. Orice hibrid este ceva fraudulos și nu este bun; nu se poate reproduce. Tot ce este hibrid este făcut de om și nu se poate reproduce.

După cum am spus de multe ori, în urma împerecherii măgarului cu iapa rezultă catârul, dar catârul nu se mai poate reproduce. El este un amestec, un hibrid și nu știe cine este tatăl și mama lui.

Să luăm porumbul de astăzi. Este un hibrid. Ei spun că este mai mare și mai frumos, dar nu este bun. Ați citit ce scria în Rider's Digest? Dacă femeile vor continua să mănânce pui, vită și produse hibride, în douăzeci de ani de acum, rasa umană va înceta să mai existe, fiindcă femeile vor fi sterpe. Așa este. Hibridul nu este bun.

Dacă iei porumb hibrid obții știuleți mari, dar dacă vrei să-l semeni din nou, nu se mai poate reproduce, este mort. De aceea, orice lucru care nu a fost făcut prin Cuvântul lui Dumnezeu, la început, este hibrid.

Așa se întâmplă și cu oamenii care se îndepărtează de Cuvântul lui Dumnezeu. Totul a devenit o hibridare și trebuie să moară. Sămânța nu mai poate rodi după soiul ei. Biserica ce refuză să creadă Cuvântul lui Dumnezeu este o biserică

hibridată cu dogme, crezuri și doctrine care nu sunt biblice. O asemenea biserică nu poate aduce la suprafață un fiu umplut cu Duhul, fiindcă este un hibrid, nu este bună. Poate fi mare, cu pereți înalți, cu scaune frumoase de pluș, dar toate acestea nu înseamnă nimic, pentru că duhovnicește este moartă. Așa este. Nu poate aduce la suprafață copii umpluți cu Duhul Sfânt, fiindcă ea însăși este moartă.

Orice om înțelept ar vrea să știe ce-i stă înaintea. Noi toți vrem să știm aceasta: „Ce trebuie să fac? Încotro să-mi îndrept pașii?” Este ca în cazul unui om care trece peste o apă. Pășește pe o piatră, apoi privește în jur ca să vadă unde să pună piciorul celălalt. Nu poate sări oriunde, pentru că se poate îneca. El trebuie să aibă grijă pe unde calcă. „Și dacă am trecut de pasul acesta, încotro să merg mai departe?” Toți suntem așa. Acesta a fost strigătul rasei umane de-a lungul timpului: „Încotro?”

Odată demult, după ce a fost botezat, un creștin s-a dus și i-a vorbit regelui Angliei care stătea într-o piață, lângă un foc foarte mare. Acest creștin îi vorbea despre Dumnezeu, iar la un moment dat a apărut o vrăbiuță. Ea a venit, a zburat în lumină, după care s-a dus înapoi în întuneric. Atunci creștinul s-a ridicat și i-a zis regelui: „De unde a venit și unde s-a dus vrăbiuța aceea?”

Aceasta am vrea să știm și noi: De unde am venit, ce facem aici și unde vom merge? După câtă știință avem și după câte oase am dezgropat, nu scrie în nici o carte de unde veniți și nici unde mergeți. Singura Carte care atinge această problemă este Biblia. Ea vă spune de unde veniți, cine sunteți și unde vă duceți. Astfel, dacă vrem să știm aceste lucruri, haideți să luăm această singură Carte care ne poate spune.

Toate lucrurile găsite peste tot: oase și peșteri, nu pot dovedi nimic, dar Cuvântul lui Dumnezeu are răspunsul la orice întrebare pe care o avem. Biblia este Cartea lui Dumnezeu. Noi citim adesea Scripturile și ne întrebăm cu privire la unele lucruri, dar nu ar trebui să ne întrebăm, pentru că aceste lucruri nu pot fi explicate, ci trebuie să le crezi.

Nimeni nu-L poate dovedi științific pe Dumnezeu, iar dacă L-ai putea dovedi, atunci nu mai este nevoie de credință. Noi trebuie să-L credem pe Dumnezeu, iar credința nu este știință.

Dacă Moise ar fi rupt niște frunze din rugul acela care nu se mistuia și ar fi spus: „Am să iau câteva frunze să le duc în laborator să văd ce fel de substanțe sunt de nu se mistuie,” nu L-ar fi întâlnit niciodată pe Dumnezeu.

Vedeți, Dumnezeu nu i-a spus nimic despre aceasta, așa că Moise nu a știut nimic. Tot ce a putut să facă el, a fost să-și scoată încălțăminte din picioare și să stea respectuos. Și atunci i-a vorbit Dumnezeu.

Noi nu putem dovedi științific aceste făgăduințe ale lui Dumnezeu, dar dacă privim în urmă, putem vedea că fiecare din ele s-a împlinit la timpul potrivit exact cum a spus Dumnezeu. Așadar, cu respect și în ascultare față de Cuvânt, să ne uităm în El ca să vedem de unde venim, unde ne ducem și care este scopul pentru care am venit aici. De ce suntem aici? Despre ce este vorba?

Cu câțva timp în urmă am fost în Vest și cineva m-a invitat să cinez cu el.

„Domnule Branham,” mi-a spus la un moment dat, „te-am văzut admirând opera de artă de deasupra șemineului.”

„Da, domnule.” Pictura înfățișa o căruță veche acoperită. În fața ei mergea un bărbat, iar în ea era un băiat care călătorea alături de mama lui.

„Aceia sunt părinții mei, iar băiatul sunt chiar eu,” a spus omul. „Am venit aici doar cu căruța aceea, iar de atunci am prosperat într-una. Aș vrea să vii puțin în grădină.” Am uitat câte mii de acri de pământ avea ferma lui, dar mi-a spus:

„Am cumpărat ferma aceasta în tinerețe, iar după aceea m-am extins spre Sud. Vezi fumul acela?”

„Da, domnule.”

„Acolo este un oraș.” El deținea foarte multe proprietăți în oraș. Apoi mi-a zis: „Sunt și președintele băncii de aici,” și a continuat să-mi spună tot ce avea.

L-am ascultat o vreme, apoi i-am zis: „Aș vrea să-ți pun o întrebare, domnule. Ai arătat spre est și spre vest și mi-ai spus că ai ferme, apoi mi-ai arătat orașul. Aș vrea să te uiți în sus și să-mi spui cât deții acolo.”

Acesta este cel mai important lucru, pentru că într-o zi va trebui să părăsiți orice bucățică de aici de jos și unde veți merge atunci? Acesta este lucrul cel mai important.

Aici este o stație scurtă, dar acolo este veșnicia. Deci, ar trebui să ne gândim unde ne vom petrece veșnicia.

Dacă ne îngrijim de familiile noastre și de casele noastre pământești, de confort, de educație, sunt lucruri pe care trebuie să le facem, dar problema este că lăsăm nefăcut cel mai important dintre toate lucrurile, iar când ajungem la capătul drumului nu știm nimic despre Dumnezeu, despre planul Lui de mântuire și despre răscumpărarea plină de har a lui Isus Hristos. Este păcat că facem aceasta, dar o facem.

Când au aflat că suntem o creatură a timpului, înțelepții s-au întrebat ce se va întâmpla când va înceta timpul.

Am să vă vorbesc puțin despre un bărbat numit Iov. Cartea lui este cea mai veche carte a Bibliei, și am înțeles că Iov a fost cel mai înțelept om din vremea aceea. Era atât de înțelept încât oamenii se plecau în fața înțelepciunii lui. Iov era un om important, dar într-o zi s-a întrebat ce se va întâmpla când se va sfârși tot ce este aici. Ce va fi atunci? Astfel, a început să observe creația lui Dumnezeu. El știa că toate lucrurile au fost create prin Cuvântul lui Dumnezeu. Apoi a observat că pomii nu mor, ci trăiesc din nou. (Iov 14.7).

Dacă observați natura, Îl vedeți pe Dumnezeu care le vorbește oamenilor prin ea, ca ei să fie siguri, indiferent dacă au Biblia sau nu.

Priviți soarele când răsare dimineața. Ce se întâmplă? Este ca un bebeluș abia născut. Cam pe la ora zece este deja adolescent; la amiază este în toată puterea; după-amiază este la mijlocul vârstei, iar seara la apus este gata, este terminat. Cu aceasta s-a terminat cu soarele? Nu. Dumnezeu are un scop cu soarele, așa că se întoarce și răsare din nou în dimineața următoare. Despre ce ne vorbește aceasta? Despre naștere, maturitate, moarte și înviere.

Uitați-vă la flori. În timp ce veneam încoace, m-am uitat la niște flori și le-am admirat cât erau de frumoase. Ele există pentru un scop. Ele sunt cuvinte rostite de Dumnezeu. Dumnezeu a vorbit și ele au venit la existență. Priviți ce s-a întâmplat când le-a făcut: ele sunt frumoase și împodobesc grădinile noastre.

Când vine frigul, le prinde înghețul de la mic la mare și mor. Dar ce se întâmplă? Înainte să moară, din ele cade o sămânță mică și neagră. Credeți sau nu, Dumnezeu are o slujbă de înmormântare pentru ele. Când plouă, din cer cad lacrimi și îngroapă sămânța. Apoi vine iarna, petalele nu mai sunt, bulbul nu mai este și semințele îngheață. Dar este acesta sfârșitul seminței? Nu, domnilor. Să vină numai soarele acela cald și toată viața biologică va reînvia. De îndată ce soarele începe să lumineze pământul și să-l încălzească, dacă acea sămânță posedă germenul de viață, va trăi din nou. De ce? Pentru că servește scopului lui Dumnezeu și El face pentru ea o cale ca să trăiască din nou.

Și noi am fost puși aici pentru un scop și trebuie să slujim acelui scop. Acest scop este slujirea lui Dumnezeu, pentru că suntem fii și fiice de Dumnezeu.

Iov a studiat creația și a observat că moartea nu este sfârșitul, pentru că după moarte este viață din nou. De îndată ce soarele devine mai puternic, natura vine din nou la viață. Și Iov a spus: „Dacă sămânța aceea este o Sămânță sau un Cuvânt vorbit al lui Dumnezeu și slujește scopului Său și apoi moare... dar omul coboară în țărână, își dă duhul și se prăpădește. Fiii lui vin și-l plâng și el nu știe. Unde s-a dus? O, dacă m-ai ascunde în mormânt, într-un loc tainic până va trece mânia Ta!”

El a mai spus: „Floarea moare. Ea servește scopului Lui și se ridică din nou. Văd pomul cum moare, toamna își pierde frunzele, dar primăvara...”

Ați observat vreodată un pom? Face frunze și servește scopului pentru care a fost trimis, apoi vine toamna. Înainte ca să vină înghețul, frunza aceea se face galbenă, roșie maro, iar după un timp cade din copac. Acesta este sfârșitul? Viața care era în frunză se întoarce înapoi în rădăcina copacului de unde a venit. Și mai departe? Primăvara o aduce din nou la viață, reînvie o frunză nouă cu aceeași viață în ea.

Și creștinii atârnă de Pomul vieții. Și frunzele acestui trup păcătos se întorc la Dumnezeu care le-a dat să vină la viață din nou, înnoite, pentru că slujesc unui scop.

Cu câțva timp în urmă, am fost în statul Kentucky la vânătoare de veverițe împreună cu domnul Wood, unul din administratorii care este în seara aceasta aici. Eu avusesem o adunare la Acton, în biserica metodistă de acolo, iar Domnul a făcut lucruri mari, pentru că am ținut și un serviciu de vindecare și ne-am rugat pentru bolnavi. Voi, care ați fost acolo, știți ce s-a întâmplat.

Eu nu pot să vindec pe nici un om, pentru că a făcut-o deja Dumnezeu. Voi trebuie

numai să credeți. Deci, el are o cale și a promis că în zilele din urmă va ridica un dar prin care va lucra și va deosebi duhurile. Noi știm aceasta, sută la sută, pentru că Dumnezeu își manifestă promisiunea în acest timp din urmă.

Acolo era o femeie care a stat undeva în spate, iar Duhul Sfânt S-a coborât printre oameni și le-a descoperit diferite lucruri. Era Domnul nostru Isus și Cuvântul Lui Se manifesta în trupul Bisericii Sale.

Când a început să vorbească, Isus a cunoscut gândurile inimilor lor și le-a spus oamenilor diferite lucruri, așa cum știți voi toți care citiți Biblia, fiindcă El a promis că va face aceleași lucrări în zilele din urmă.

Era un cort foarte mare, cu câteva sute de oameni, iar femeia aceea stătea în spate și plângea. Dar Duhul Sfânt S-a dus la ea și i-a zis: „Tu plângi pentru sora ta care se numește Cutare și trăiește în cutare loc. Tu ai în buzunar o batistă pe care ai luat-o înainte de a ieși din casă. Este o batistă așa și așa. Ia batista și pune-o peste sora ta care este pe moarte din cauza cancerului. Așa vorbește Domnul: ea va trăi!” Femeia a plecat din clădire, s-a dus și a pus batista peste sora ei chiar în noaptea aceea, iar în dimineața următoare a fost bine.

Era sezonul verii și mulți dintre tovarășii mei de vânătoare știu că o creangă ruptă sperie imediat veverițele. Era secetă și din cauza aceasta trebuia să mergem într-un loc unde era o mică depresiune, și a trebuit să mergem prin pădure. Numele prietenului meu este Wood, și el mi-a zis:

„Știu pe cineva care are mulți acri de pământ, dar este greu de discutat cu el pentru că este necredincios. Nu crede în Dumnezeu și este foarte batjocoritor. Ne cunoaște pe mine și pe tata, așa că voi merge și îl voi ruga să ne lase să vânăm pe pământul lui.”

„Atunci să mergem,” am spus eu.

Am pornit pe un deal și am mers până am ajuns într-un loc unde sub un măr stăteau doi bărbați mai în vârstă. Când i-a văzut, fratele mi-a zis:

„Iată-l, este cel din partea dreaptă.”

„Mai bine rămân în mașină având în vedere că sunt predicator,” am spus eu. Astfel, s-a dus singur la ei și le-a zis:

„Bună ziua.”

„Vino aici și ia loc,” i-a zis bătrânul.

„Mă numesc Wood și aș vrea să te întreb dacă am putea vâna pe terenul tău.”

„Care Wood ești?”

„Sunt băiatul lui Jim Wood.”

„Păi, Jim Wood este prietenul meu și oricare din fiii lui poate vâna oriunde pe pământul meu.”

„Mulțumesc.”

După ce a mai discutat puțin cu bătrânul, i-a zis: „Aș vrea să știu dacă este în ordine să vină și păstorul meu cu mine.”

„Nu-mi spune că ai decăzut atât de mult încât trebuie să cari peste tot un predicator după tine.”

„Păstorul meu este acolo.”

Atunci m-am gândit că ar fi bine să ies din mașină, așa că am coborât și m-am dus la ei, zicând:

„Bună ziua, ce mai faceți?”

„Bună ziua,” a răspuns bătrânul. „Deci tu ești predicator?”

„Da, domnule.”

„Păi, eu sunt necredincios, domnule,” a spus bătrânul.

„Cred că acesta nu este un lucru cu care te poți lăuda.”

„Păi, nu, dar ceea ce am eu împotriva voastră a predicatorilor este că vorbiți despre ceva ce nu știți nimic.”

„Așa crezi?”

„Da, domnule. I-am auzit vorbind despre un Dumnezeu și alte lucruri, dar nu există așa ceva.”

„Domnule,” i-am zis eu, „știți cum este. Fiecare cu credința lui.” Apoi m-am gândit: „Doamne, dă-mi ceva ca să-l pot ajuta pe omul acesta să nu se mai îndoiască.”

Atunci el a zis: „O singură dată am văzut un predicator despre care aș vrea să mai aud.”

„Și cine este acela?”

„În urmă cu doi ani a fost aici, în Acton, un predicator. Cutare femeie de sus de pe deal, zăcea pe pat de doi ani și era pe moarte din cauza cancerului. Într-o seară, doctorul a fost la ea și a spus că nu mai prinde dimineața, pentru că avea cancer la stomac și era mâncată toată. De câteva săptămâni nu mai putea bea nici apă, de aceea o hrăneau cu glucoză prin vene, dar deja îi erau terminate și venele și nu se mai putea face nimic.

Sora ei s-a dus să-l asculte pe predicatorul acela, și spune că el i-a spus cine era, fără s-o cunoască, i-a spus cine era sora ei și că are la ea o batistă pe care trebuia s-o pună peste soră-sa. În noaptea aceea am crezut că a venit Armata Salvării sus pe deal, atâtea strigăte erau. Astfel, în dimineața următoare ne-am dus sus pe deal să vedem dacă nu cumva a murit. Dar când am ajuns acolo, ea gătea plăcinte cu mere și le mânca, iar acum îi ajută și pe vecinii ei la muncă.”

„Și ce este ciudat aici?”

„Uite ce vreau eu să știu,” a spus bătrânul, „Dacă îl voi întâlni vreodată pe acel predicator, îl voi întreba Cine i-a spus despre acea femeie, și că va fi vindecată.”

Eu stăteam în fața lui, murdar, nebărbierit, plin de sânge de veveriță și mă gândeam: „Nu prea arăt a predicator.”

Apoi am spus: „Pot să iau un măr, domnule?”

„Da. Le mănâncă viermii.”

„Mulțumesc.” Am mușcat din măr, apoi i-am zis: „Acesta este un măr foarte bun.”

„Da, soiul acesta produce mere multe și bune.”

„Cât este de bătrân?”

„Are cam patruzeci de ani,” a răspuns el.

„Oho, am observat că-i cad merele pe jos, dar și frunzele.”

„Da, așa face el.”

„ Aș vrea să te întreb ceva,” am continuat eu.

„Dă-i drumul și întreabă-mă.”

„Încă nu am avut îngheț fiindcă suntem abia la mijlocul lui august, și nu îngheață până în octombrie sau noiembrie. Atunci ce le face pe frunze să cadă?”

„Păi, le părăsește seva,” a răspuns el.

„Și dacă nu le-ar părăsi seva?”

„Păi, ar muri copacul pe timpul iernii. Aceasta l-ar omorî.”

„Așa, deci seva trebuie să coboare jos în rădăcini unde este cald, și stă acolo în timpul iernii, apoi se întoarce primăvara aducând mai multe frunze și mai multe mere.”

„Da, așa este.”

„Atunci aș vrea să te întreb ceva. Ce inteligență... Sigur, pomul nu are nici una. Dar ce inteligență îi spune aceluia pom: Sevă, du-te în rădăcină și stai acolo până la primăvară pentru că vine iarna? Sigur că dacă ai turna o găleată de apă la parul acela și ai aștepta ca la primăvară să revină înapoi, nu se va întâmpla aceasta. Deci, trebuie să admiți că este o inteligență care face ca seva să coboare toamna în rădăcină, fiindcă dacă nu face aceasta, pomul moare. O ascunde ca să-i protejeze viața. Și pentru că pomul nu are inteligență, trebuie să fie Legea lui Dumnezeu care face aceasta.”

„Nu m-am gândit niciodată în felul acesta,” a spus bătrânul.

„Domnule, aceeași Inteligență mi-a spus și mie cine era femeia aceea și ce se va întâmpla.”

„Doar nu ești predicatorul acela.”

„Ba da.” El a fost condus la Hristos și a murit creștin un an mai târziu, la optzeci și cinci de ani. Vedeți, Dumnezeu este pretutindeni în jurul nostru, iar dacă vom privi natura, Îl vom vedea acolo.

După ce L-a întâlnit în moartea, îngroparea și învierea naturii, Iov nu a putut înțelege ce se întâmplă cu omul: *„Dacă omul moare și își dă duhul, unde este el?”* Vedeți, pomul nu a păcătuit; natura nu a păcătuit, deci nu...

Iov era un profet, iar în Biblie scrie că El își descoperă tainele prorocilor Săi.” Cuvântul Domnului vine la profeți. Noi știm povestea lui Iov. În final, Domnul i-a explicat că sămânța omului a fost amestecată din cauză că mama omenirii nu a ascultat Cuvântul lui Dumnezeu. Ea a încercat să-L amestece cu altceva, dar Cuvântul lui Dumnezeu nu se hibridează cu nimic. Așa este.

Când a fost aici, Isus a spus: *„Dacă ați avea credință cât un bob de muștar, ați vorbi acestui munte...”* De ce a făcut referire la sămânța de muștar? Pentru că sămânța de muștar nu se hibridează, nu se amestecă cu nimic. Este o sămânță originală și nu acceptă să se încrucișeze cu nimic altceva.

Cu alte cuvinte, Isus a spus aici: *„Dacă ai avea credință în Cuvântul lui Dumnezeu care nu se hibridează cu îndoiala sau necredința...”* Oh, mă simt atât de bine acum! Indiferent de situație sau împrejurări, nu puneți la îndoială Cuvântul lui Dumnezeu! Credeți-L! Trebuie să-L credeți!

Dacă Eva ar fi crezut, ar fi avut copii așa cum trebuie, dar a fost pângărită înainte ca soțul ei să ajungă la ea. Așa a constatat și IahveH și Isus. Era o pângărire a pântecelui gândirii ei, pentru că a acceptat o sămânță a necredinței în locul Cuvântului lui Dumnezeu. De ce a făcut aceasta? Pentru că părea mai strălucitoare și a vrut mai multă cunoștință.

Aceasta este problema și astăzi. Noi am fi o grămadă de neștiutori dacă nu am fi educați, fiindcă educația este o parte a civilizației noastre. Dar educația a venit din creștinism, deoarece creștinismul este rădăcina civilizației. Absolut. Civilizația a venit prin Hristos. Sigur că da.

Tu nu poți pune la îndoială Cuvântul lui Dumnezeu și nici să-L amesteci cu ceva ca să primești mai multă lumină. El nu se poate amesteca. Nu se amestecă. Tu trebuie să-L crezi așa cum L-a scris Dumnezeu și așa cum L-a vorbit. Nu trebuie adăugat sau scos ceva din El, ci trebuie crezut așa cum este.

Fiind un profet, Iov a primit la final vedenia, și astfel a văzut cum avea să facă Dumnezeu o cale pentru ca omul să poată trăi din nou, fiindcă urma să vină un alt Cuvânt despre o fecioară care va naște. Prima a fost Eva care s-a îndoit, dar când Cuvântul a venit la Maria, ea nu s-a îndoit, ci a spus: „*Iată roaba Domnului; făcă-mi-se după Cuvântul Tău.*” Ea nu a spus: „Să așteptăm până voi simți viața, fiindcă vreau să fiu convinsă pe deplin, apoi voi pune mărturie.”

Așa fac așa-zișii creștini de astăzi. „Stai până când sunt sigur. Stai până când încep să mă simt mai bine, sau până când voi vedea că se întâmplă ceva și atunci voi mărturisi.” Nu, domnule. Tu nu trebuie să pui Cuvântul la îndoială, ci trebuie să crezi mai întâi.

Ce i-a spus Ilie femeii la care s-a dus și care nu avea decât o mână de făină? El i-a spus: „Fă mai întâi o turtă pentru mine.”

Minunea se va întâmpla după ce accepți mai întâi Cuvântul lui Dumnezeu. Mai întâi crede Cuvântul lui Dumnezeu și apoi minunea se va întâmpla pe baza Cuvântului, fiindcă Cuvântul este Sămânța care aduce la suprafață minunea. Mai întâi trebuie să iei Cuvântul, apoi Duhul Sfânt dă Viața Lui, la fel ca apa care cade din cer.

Apa reprezintă Duhul Sfânt care... Așa cum a ridicat Moise șarpele de aramă în pustie, tot așa trebuia să fie ridicat Fiul omului. De ce? Pentru că poporul pierea. Când a lovit Stânca... Hristos era acea Stâncă lovită și din El au țâșnit apele Vieții pentru un popor sortit pieirii. Tu trebuie să crezi și să acționezi pe baza credinței.

Și Iov L-a văzut venind pe Singurul care putea să stea în spărtura dintre păcătos și

Dumnezeu, o Punte desăvârșită, Sămânța desăvârșită. El a spus că vede cum cade în pământ sămânța aceea păcătoasă și a adăugat: „Fiii lui vin și-l plâng, dar el nu știe nimic. Zace acolo și nu se mai ridică. Rămâne acolo, putrezește și aceasta este tot. Nu se mai poate ridica pentru că este o sămânță păcătoasă.” Dar a văzut că avea să vină Cel care aducea desăvârșirea înapoi, Cuvântul lui Dumnezeu, ca să facă o Cale, o Punte, iar atunci profetul a intrat în Duhul și a strigat: „*Dar știi că Răscumpărătorul meu este viu și că Se va ridica la urmă pe pământ. Chiar dacă viermii vor mânca trupul acesta, totuși în trup Îl voi vedea pe Dumnezeu.*” (Iov 19.25-26). El L-a văzut venind pe Cel desăvârșit.

Dumnezeu i-a făcut cunoscute tainele Lui pentru că Iov era un profet. El i-a vorbit Cuvântul lui Dumnezeu și i-a arătat cum urma să se întâmple, iar la timpul potrivit s-a întâmplat exact așa, Cuvântul S-a materializat, fiindcă era Cuvântul vorbit.

Hristos S-a născut, Răscumpărătorul care putea să stea între vii și morți ca o Punte, aducând învierea. Exact. De ce? Pentru că El era Cuvântul lui Dumnezeu. El era Cuvântul și Cuvântul era o Sămânță care S-a maturizat la timpul ei. Fiecare sămânță a lui Dumnezeu care este pusă corect, se va maturiza.

Dacă atunci când Dumnezeu L-a trimis pe îngerul Său la Maria, să-i spună că va avea un copil fără să cunoască vreun bărbat, ea ar fi spus: „Stai puțin să merg la un doctor ca să-mi explice cum se poate întâmpla aceasta și apoi voi crede,” lucrul acela nu s-ar fi întâmplat niciodată. Pântecele duhului tău este mintea și mintea ta este un canal. Tu ai cinci simțuri care controlează trupul și ai cinci simțuri care controlează duhul tău: conștiința și celelalte. Trupul are văzul, auzul, gustul, pipăitul și mirosul, dar în interiorul sufletului tău este un singur canal care arată că ești o sămânță. Tu ești trup, duh și suflet și este un singur canal, o singură cale, iar aceea este libera ta alegere. Tu poți accepta sau respinge, poți să faci ce vrei.

Cu Eva s-a întâmplat la fel: ea a putut să accepte Cuvântul lui Dumnezeu și să spună: „Dumnezeu a spus să nu facem aceasta, deci pleacă de aici!” Aceasta ar fi fost foarte bine. Dar în loc să facă aceasta, ea a încercat să-L hibrideze cu minciuna Satanei, și astfel a adus moartea asupra ei.

Dar când a venit la Maria a fost cu totul altceva: „Nu contează cum se va face aceasta, Tu ai vorbit Cuvântul lui Dumnezeu și Îl primesc. Iată roaba Domnului; făcă-mi-se după Cuvântul Tău.” Priviți! Aceasta a fost tot. Prin aceasta ea era în ordine.

Ea a adus la suprafață acel Germen de Viață care era Cuvântul lui Dumnezeu manifestat în chipul unui Om, iar prin moartea Celui drept, a fost plătit prețul pentru fiecare dintre noi, care eram nedreți.

Prin acceptare, Cuvântul Lui aduce Viața, Îl aduce pe Hristos în noi, fiindcă Hristos este Cuvântul, Cuvântul vorbit. Dacă Îl poți primi, El Se va maturiza. Voi, care sunteți bolnavi, acceptați-L! Credeți-L, fiindcă trebuie să Se maturizeze și să răsară la timpul Lui. Trebuie!

Noi toți credem că suntem în timpul sfârșitului. Oricine are puțină minte și privește în jur, poate să-și dea seama că aceste lucruri nu pot merge mai departe. În următoarele cincisprezece minute aș vrea să vă arăt ce vreau să spun. Oricine știe că trebuie să se întâmple ceva, fiindcă toată Scriptura arată spre aceasta.

Noi am fost învățați că lumea a fost creată în șase mii de ani, o mie de ani însemnând o zi. Așa spune Biblia: că lumea a fost creată în șase zile, și că la Dumnezeu o zi este ca o mie de ani, și o mie de ani sunt ca o zi. (2Petru 3.8).

După primii două mii de ani, lumea, cosmosul (ordinea lumii), a ajuns la sfârșit și Dumnezeu a trebuit să trimită ceva. Judecata Lui a venit din cer și a lovit pământul, fiind salvat doar neprihănitul Noe și familia lui.

În următorii două mii de ani s-a întâmplat la fel. Cosmosul, ordinea lumii, chiar și bisericile au fost pângărite. În zilele lui Noe, ei și-au bătut joc de el, în timp ce le-a predicat o sută douăzeci de ani în ușa arcei. Apoi, în următorii două mii de ani biserica a intrat în robie, a curvit cu lumea și a devenit o adunătură de forme și

crezuri. Atunci Dumnezeu a trimis judecata pe pământ, trimițându-L pe Fiul Său.

Ce spune Biblia acum, în anul 1962? Biblia spune că în zilele din urmă lucrarea va fi scurtată, și Scriptura nu poate minți, pentru ca cei aleși să fie salvați, pentru că altfel El nu va mai găsi pe nimeni. Deci, vedem că suntem la sfârșitul timpului.

Ziua a șaptea este Sabatul, Mileniul. Atunci va fi Împărăția de o mie de ani. Deci ziua a șasea s-a împlinit.

Omul are chiar acum în mână o armă cu care se poate autodistrage. El poate distrage lumea, poate arunca pământul în aer într-o secundă. El poate s-o îndrepte chiar acum împotriva acestei țări și să spună: „Predați-vă sau îi dăm drumul!” Vedeți? Deci ne dăm seama și credem că suntem la sfârșitul timpului. Am putea vorbi ore întregi despre aceasta, dar haideți să ne ocupăm de câteva texte care arată că sămânța timpului de sfârșit a fost semănată.

Iov a vorbit despre aceasta; Isaia a vorbit, și fiecare om al lui Dumnezeu, fiecare profet al lui Dumnezeu căruia i-au fost făcute cunoscute tainele lui Dumnezeu (chiar și David, Isaia, Ieremia și ceilalți profeți), au vorbit despre venirea acelei Semințe, iar când a venit vremea, a fost exact așa. Întotdeauna este așa. Nu poate da greș. Este Cuvântul veșnic al Domnului și nu poate da greș. Și noi toți știm că Isus era Cuvântul.

Atunci haideți să luăm Cuvântul Lui. În Evrei 1.1-2 scrie: *„După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri,*

la sfârșitul acestor zile ne-a vorbit prin Fiul Său, Isus Hristos.” El era Dumnezeul-Profet. Sigur că era Profet, fiindcă Moise a spus: *„Domnul Dumnezeuul tău îți va ridica din mijlocul tău... un profet ca mine.”* Dar El era mai mult decât un profet; era Dumnezeu manifestat în trup.

Acest Dumnezeu-Profet ne-a dat două sau trei semne la care vrem să privim aici, semne mari de care ne amintim. Astfel, în Matei 24, când Isus a fost întrebat: „Când se vor întâmpla aceste lucruri?” le-a răspuns ucenicilor Săi: „*un popor se va ridica împotriva altui popor, o împărăție împotriva altei împărății,*” și așa mai departe, dar a mai spus: „*De la smochin învățați pilda lui...*” (v.3,32).

Câți de aici sunt creștini? Ridicați mâna. În ordine, mulțumesc. Cred că sută la sută. Acum fiți atenți! Isus a spus: „*De la smochin învățați pilda lui...*” Din pilda cui? A smochinului. Oricine citește Biblia știe că smochinul îl simbolizează pe Israel.

Ioel spunea: „Ce a lăsat viermele, a mâncat lăcusta,” și așa mai departe. Acesta a fost începutul, crezurile și lucrurile care au mâncat biserica. Dar El a spus: „*Vă voi restitui.*”

Pavel ne spune că evreii au fost tăiați jos și au fost altoite neamurile în Împărăție. Dar dacă observați, Isus a spus: „*De la smochin învățați pilda lui...*”

Așa cum a văzut Iov, dacă acel copac moare, va trăi din nou? Sigur că da. El a spus: „*Vedeți smochinul și toți copacii.*” (Luca 21.29). Care copaci? Este Pomul vieții, pomul crezului denominațiunii, pomul crezului națiunii.

„Vedeți smochinul și toți copacii.

Când înfrunzesc și-i vedeți, voi singuri cunoașteți că de acum vara este aproape.”
Priviți, el lua pilda dintre națiuni.

Dumnezeu lucrează cu neamurile ca individ, unul de aici și unul de dincolo, dar cu evreii lucrează ca națiune, nu ca individ. Acesta a fost poporul ales al lui Dumnezeu; Dumnezeu i-a ales ca națiune. Misionarii merg la Ierusalim, dar când va fi salvat, Israelul va fi salvat ca națiune. Biblia spune că se va naște într-o

singură zi. Așa este. Deci, Israelul Îl va accepta pe Hristos ca popor, nu individual. Dar fiți atenți ce a spus El: „*Vedeți smochinul și toți copacii.*”

Când înfrunzesc și-i vedeți, voi singuri cunoașteți că de acum vara este aproape.”

Acum toate popoarele au avut sau au o trezire. Evreii sunt înapoi în patria lor ca națiune, au steagul lor, guvernul lor, moneda lor. După două mii și ceva de ani, ei sunt din nou un popor. Israel este din nou o națiune. Cel mai vechi steag din lume, steaua cu șase colțuri, flutură din nou după două mii două sute de ani. Și Isus a spus: „Când va înfrunzi, timpul este aproape.”

Priviți! El a spus că și ceilalți pomi vor înfrunzi. Biserica romano-catolică a avut cea mai mare propășire, iar biserica protestantă a avut cea mai mare trezire. Billy Graham, Jack Shuler au mari treziri. Prin Oral Roberts, Tommy Hicks și ceilalți, pentecostalii au avut cea mai mare trezire.

Națiunile au și ele treziri. Chiar acum se derulează o asemenea trezire. Comunismul? Nici vorbă. Arătați-mi unde scrie în Biblie că lumea va fi condusă de comunism. Nu scrie. Roma va conduce lumea, nu comunismul.

Amintiți-vă vedenia împăratului Nebucadnețar. El a văzut chipul acela care avea capul din aur curat; pieptul și brațele din argint; pânțele și coapsele din aramă; fluierile picioarelor de fier; picioarele parte de fier și parte de lut. Din munte s-a dezlipit o piatră și a lovit picioarele de fier și de lut ale chipului și le-a făcut bucăți. Amintiți-vă că la sfârșit lutul, slăbiciunea, s-a amestecat cu fierul.

Această mare întâlnire a avut loc între Hruscirov și Eisenhower. Știți ce înseamnă Hruscirov în limba rusă? Lut, noroi. Dar Eisenhower în engleză? Fier.

Ca să se facă înțeleș de oameni, Hruscirov și-a scos pantoful și a dat cu el în masă,

fiindcă nu erau de acord. Și atunci cine va conduce? Roma. Se vor uni împreună într-o confederație a bisericilor, iar Roma va fi puterea conducătoare. Așa spune Biblia și Cuvântul ei nu poate da greș.

Priviți ce se întâmplă astăzi. Nu a invitat papa acesta nou, toate bisericile protestante să vină împreună? Și se vor duce. Dar penticostalii? Se vor duce și ei. Toți vor merge în federația bisericilor.

Priviți! Sămânța aceea trebuie să iasă. Ea trebuie să se maturizeze pentru că este timpul maturizării. Dar ce fac oamenii? Se organizează și continuă să ridice clădiri mari, organizații și denominațiuni mari. Și ce se va întâmpla? Exact ce spune Biblia.

Aceasta a spus Dumnezeu-Profet că se va întâmpla. Evreii vor avea o mare trezire ca națiune și li se va restitui. Va fi o trezire și printre metodiști, bapțiști, prezbiterieni, penticostali. O națiune se va ridica împotriva altei națiuni. Sămânța se maturizează. Israel a devenit națiune după două mii două sute de ani; bisericile se adună împreună și au o mare trezire.

Acum a fost plantată o altă mare sămânță. El a spus în 2Timotei 3 că biserica se va îndepărta de credința Bibliei. Așa este. Este aceasta o sămânță? Este o făgăduință? Uitați-vă la ei. Uitați-vă la bisericile noastre. Ele se organizează, cooperează, se leagă una de alta, nu cred Biblia, nu cred Cuvântul adevărat al lui Dumnezeu.

Tu spui: „Biblia spune aceasta, dar zilele acelea au trecut. Nu mai există așa ceva. Zilele minunilor au trecut demult. Nu există botez cu Duhul Sfânt. Acesta a fost numai pentru cei doisprezece apostoli.” Vedeți ce sămânță este aceea? Se maturizează. Este semnul seminței timpului de sfârșit.

Ce a spus Isus? *„Când vor începe să se întâmple aceste lucruri, să vă uitați în sus și*

să vă ridicați capetele, pentru că izbăvirea voastră este aproape.” (Luca 21.28). Aceasta i se spune bisericii, dar noi o vedem cum se îndepărtează.

Ioel ne-a spus că în zilele din urmă va fi o ploaie timpurie și o ploaie târzie, în același sezon. Câți din creștini știu aceasta? Spuneți: „Amin”. Desigur. Ploaia timpurie și ploaia târzie vor veni în același sezon. În dicționarul evreiesc cuvântul „timpuriu” adică „mureh” înseamnă „învățătură.” Deci va veni o ploaie de învățătură. Adică ce? Punerea seminței în pământ. Aceasta am avut. Ce urmează? Găsim că va fi o ploaie a învățăturii care se va desfășura. Astfel, bapțiștii spun: „Cu un milion mai mulți decât în '44.” Mai mulți membri în biserică. Uitați-vă la trezirile mari ale lui Billy Graham și la ale lui Oral Roberts. A avut loc o ploaie a învățăturii.

A avut loc o ploaie a învățăturii naționale: comunismul a fost semănat printre oameni, în fiecare popor.

A fost o trezire romană. Și știți ce se întâmplă? Dacă vor da înapoi partea de est a Berlinului, aceasta va aduce vechiul Imperiu roman exact în vechiul cerc care a fost în zilele lui Isus. Sigur că da. Perfect.

Acum are loc o trezire. Ce este aceasta? Un semănat. Nu mai prea auziți de Billy Graham, nu-i așa? Dar de Oral? Dar de restul? Focul mării treziri nu mai arde. De ce? Este semnul seminței timpului de sfârșit. Cuvintele au fost semămate. Și ce va urma? Denominațiunile vor culege denominațiuni. Acestea se vor uni împreună.

Dar și Cuvântul lui Dumnezeu a fost semănat. Și când va începe să se reverse Duhul lui Dumnezeu, Cuvântul lui Dumnezeu va trăi în oameni. Ce credeți că va secera mireasa falsă care a comis curvie, s-a băgat în crezuri și și-a vândut dreptul de întâi născut? O confederație a bisericilor care va arde ca spinii și măcăcinii. Dar unde a fost semănat Cuvântul lui Dumnezeu în inimile oamenilor, vor culege o Mireasă pentru Hristos. Aceasta este atât de sigur, pe cât este de sigur că stau aici. Este semnul timpului de sfârșit.

Ce este cu tine, Biserică a lui Dumnezeu? Ce este cu noi? Ce este cu voi, baptiștilor, prezbiterienilor, Isus only și restul? Ce este cu voi? Nu puteți vedea? Fiți atenți ce fel de sămânță acceptați în pânțele inimilor voastre! Nu acceptați crezuri, ci acceptați Cuvântul.

Ei au vorbit atât de mult despre ploaia târzie! Fraților, nu vreau să ponegrec ploaia voastră târzie, dar aceasta nu este ploaia târzie. Dacă ar fi fost aici ploaia târzie, puterea lui Dumnezeu ar fi fost prezentă în ea și s-ar fi răspândit în întreaga lume. Această ploaie târzie este gata să vină.

Dar ce face biserica? Își fabrică ceva așa cum a făcut și Eva. Ea a încercat să aibă mai multă lumină și și-a fabricat ceva, iar noi am făcut același lucru: ne-am fabricat ceva. Țineți-vă departe de acel lucru și lăsați-L pe Dumnezeu să lucreze. Luați Cuvântul Lui și țineți-L în inimile voastre. Iar când va începe să cadă ploaia, Viața va prinde viață și Cuvântul Se va manifesta.

Poate vă gândiți că sunt nebun, dar nu sunt. Iar dacă sunt, lăsați-mă așa, pentru că sunt fericit așa cum sunt. Eu cred Cuvântul lui Dumnezeu. Dar ce se întâmplă cu biserica? Pânțele ei, mintea ei a primit tot felul de crezuri și învățături în locul Cuvântului lui Dumnezeu.

Când a venit Hristos, El a găsit același lucru pe care l-a găsit Adam, același lucru pe care l-a găsit IahveH. Și iată că la sfârșitul timpului sunt aceste semne, iar biserica nu are răspuns. Așa este. Este timpul.

Ploaia timpurie a trecut. Din cauza aceasta nu mai face prea multe Billy Graham. Isus a spus: „Cum a fost în zilele Sodomei, aidoma va fi și la venirea Fiului omului.” Acolo, la sodomiți au mers doi îngeri. Amintiți-vă că Lot a umblat odată cu Avraam. Biserica a umblat odată în părtășie cu Hristos, cu Cuvântul, dar ei și-au vândut dreptul de întâi născut pentru denomi-națiune. Acum ea vinde totul și se organizează într-o mare confederație a bisericilor.

Exact aceasta s-a întâmplat cu Lot. Cei doi îngeri – Oral Roberts și Billy Graham din timpul acesta, – s-au dus acolo și le-au prezentat Evanghelia. Și ce s-a întâmplat? A ieșit o rușine din toată treaba.

Dar Unul a rămas cu Avraam; Cel pe care L-a numit „Dumnezeu.” Și ce a făcut El înaintea lor? A dovedit cine era. Avraam a fost ales și avea făgăduința. Uitați-vă, aici este sămânța lui Avraam. Făgăduința nu a fost numai pentru Avraam, ci și pentru sămânța lui. Nu sămânța lui Isaac. Sămânța, credința pe care a avut-o, nu s-a clătinat indiferent care au fost împrejurările, cât de împotrivoare era natura și câți medici au spus că este imposibil. După ce i-a fost dată făgăduința, când totul părea imposibil, el a mers înainte.

Avraam s-a căsătorit cu Sara, care era pe jumătate sora lui, când avea șaptesprezece ani, și nu aveau copii împreună, dar când ea avea șaiszeci și cinci de ani, Dumnezeu i s-a arătat lui Avraam și i-a spus: „Vei avea un copil de la ea.” Când a auzit aceasta, el a acceptat Cuvântul și s-a pregătit. Timp de douăzeci și cinci de ani de la darea făgăduinței nu s-a întâmplat nimic, așa că el avea deja o sută de ani și ea nouăzeci. Dar aceasta nu l-a oprit nici un pic. *„El nu s-a îndoit de făgăduința lui Dumnezeu, prin necredință...”* (Romani 4.20). Aceasta este credința; aceasta este sămânța împărătească a lui Avraam; aceasta este sămânța care acceptă Cuvântul lui Dumnezeu. Acest lucru va aduce Biserica. Aceasta Îl va întâlni pe Hristos. Este Cuvântul. Dar dacă biserica este însămânțată cu altceva în afară de Cuvânt, nu Îl va putea întâlni, pentru că El nu are un trup diform cu ciupercă pe el, ci are un trup desăvârșit, deoarece El este Cuvântul desăvârșit. Astfel, Biserica ce crede Cuvântul desăvârșit, va fi culeasă. Atunci, Cuvântul desăvârșit, Hristos, și Cuvântul desăvârșit, Biserica, Se vor uni și vor deveni un singur trup, ca soțul cu soția lui. Amin. Eu nu spun „Amin” ca să mă aprob pe mine, pentru că „Amin” înseamnă „Așa să fie.” Da, domnilor. Eu Îl cred oricum.

Ploaia timpurie a fost, iar ploaia târzie este gata să cadă. Ce va aduce aceasta? Încă un semn: fecioarele neînțelepte. Isus a spus că înainte de venirea Mirelui, când se aude strigarea: *„Iată Mirele!”* vor fi fecioare înțelepte cu untdelemn în candelă și fecioare neînțelepte. Cele neînțelepte se vor trezi și vor constata că nu au untdelemn în candelă atunci când se aude strigarea: *„Iată Mirele!”* Acesta este

strigătul acum: „Vine Hristos!” Și ele se trezesc că nu au untdelemn. Untdelemnul Îl simbolizează pe Duhul Sfânt. Duhul este Cel care aduce Cuvântul la viață. Duhul este apa care aduce Cuvântul la viață.

Tu zici: „Ce va fi cu aceste biserici?” Dacă seamănă semințe denominaționale, acestea vor aduce o viață, dar Duhul lui Dumnezeu va aduce adevărata Viață.

Biblia spune că ploaia cade și peste cel drept și peste cel nedrept. Evrei 6 spune că ploaia vine să ude roadele pământului, însă spinii și măcăcinii se bucură de ploaie și trăiesc prin ea, la fel ca grâul. Dar „după roade îi veți cunoaște.” Exact așa este.

Vedeți, roadele trebuie adunate și ploaia este gata să cadă. Denominațiunile vor rodi denominațiuni, dar Cuvântul Îl va aduce la suprafață pe Hristos, Mireasa. Sigur că da. A fost semănată sămânța Cuvântului.

Ați observat Glasul oamenilor de afaceri creștini? Eu vorbesc pentru ei pretutindeni în lume, și nu pot să nu lovesc, pentru că acesta este Cuvântul. Uitați-vă la prezbiterieni, la episcopali și la ceilalți. Sute dintre ei au un mare avânt și caută Duhul Sfânt.

Când l-am întrebat pe un prieten de-al meu, care este predicator în Africa: „Nu știi ce este aceasta, frate?” nu a știut ce să spună. Atunci m-am gândit: „Nu poți vedea că este timpul în care fecioarele neînțelepte vor untdelemn ca să crească și sămânța lor? Nu vezi că este timpul când vine Hristos și ele vor fi lăsate afară?”

Marele predicator Billy Graham a afirmat de curând că avem nevoie de o Cincizecime; că avem nevoie ca oamenii să se întoarcă la început. Episcopalii au scris un articol lung în care spuneau: „Avem nevoie de vorbire în limbi; avem nevoie de vindecarea divină și de oameni care să se roage pentru cei bolnavi.” Ce încearcă ei prin aceasta? Să obțină untdelemn în candelă. Exact. Acesta este semnul timpului de sfârșit. Amin. Dar în timp ce încearcă să facă aceasta, vine

Mirele, iar Mireasa este luată înăuntru și ușa închisă. O, în ce zi minunată trăim!

Trebuie să mai spunem un lucru: „*strâmtorare printre oameni, semne înspăimântătoare în ceruri.*” Credeți că este așa? Mai avem puțin timp? Nu vreau să țin audiența, fiindcă numai harul a făcut ca oamenii aceștia să ne lase aici.

Ascultați! Popoarele tocmai au fost zguduite de niște semne. Ați auzit ce a găsit omul acela pe orbită? El a întâlnit lucruri despre care știința nu știe ce sunt. Când a trecut în jurul pământului... ei s-au uitat și s-au uitat, dar nu le-au văzut, și credeau că orbita Pământului se va împrăștia în bucăți, dar n-a fost așa. Orbita lui era în ordine.

Ați văzut la televizor, ați auzit la radio și s-a publicat în ziare: farfuriile zburătoare sunt peste tot, iar cu vreo șase săptămâni în urmă, Pentagonul a lăsat să-i scape faptul că ele nu sunt ficțiune. Ei au arătat la televizor că au descoperit aceste farfurii care aruncau niște lumini inteligente, iar pozele lor sunt peste tot în Washington D.C. Ei le-au reperat pe radare și piloții le-au văzut. Au venit în jurul lor și au dispărut fulgerător. Ce este această inteligență?

Isus a spus că „*vor fi semne în cer, strâmtorare printre oameni, care nu vor ști ce să facă la auzul urletului mării, și oamenii își vor da sufletul de groază, în așteptarea lucrurilor care se vor întâmpla pe pământ...*” (Luca 21.25-26). Nu vedeți că semnul seminței este aici, timpul secerișului, lucrurile despre care vorbește Biblia că se vor întâmpla? Nu vedeți că sămânța care a fost semănată prinde viață și crește? Aceasta este problema.

Și încă ceva. Vă rog să fiți atenți ca să nu pierdeți aceasta! Înainte de prima venire a lui Isus, astronomii din India, magii... Eu am fost misionar în India și am stat de vorbă cu acei magi referitor la lucrul acesta. Ei observau corpurile cerești, erau astronomi, și spuneau că Dumnezeu Se manifestă mai întâi în corpurile cerești și abia după aceea o face pe pământ.

Ei spuneau: „Scriptura voastră spune că atunci când cei trei înțelepți s-au dus să se închine înaintea acestui Împărat care urma să împărățească pe pământ, ei au urmat o stea; dar în realitate au fost trei stele care s-au aliniat formând o singură stea mare după care s-au luat ei.” Astronomul cu care am discutat, sau magul acela care era creștin, spunea: „Aceasta înseamnă că Omul acela a murit pentru trei rase de oameni, și anume: pentru poporul lui Sem, Ham și Iafet. Și când Evanghelia va fi propovăduită poporului lui Sem, Ham și Iafet, ei se vor uni împreună în Evanghelia Lui și atunci va fi revenirea Lui.

Este în ordine dacă El vrea să crească așa. Trei este numărul desăvârșirii. Dar de ce cred că erau trei? Pentru că trei este numărul desăvârșirii, arătând că plinătatea lui Dumnezeu (Tată, Fiul și Duh Sfânt), S-a manifestat în Omul desăvârșit Isus Hristos. Toți ceilalți oameni au dat greș, dar iată că a venit un Om pe care moartea nu L-a putut ține; era atât de desăvârșit încât moartea nu L-a putut ține în mormânt, și El a înviat din nou.

Trei este numărul desăvârșirii. Noi știm cu toții aceasta. În numerologia lui Dumnezeu, trei este numărul descoperirii Lui. Dumnezeu este cunoscut după numerele Lui: trei este desăvârșirea; șapte este încheierea; douăzeci și patru este închinarea; patruzeci este ispita; cincizeci este jubileul și așa mai departe.

Toate numerele lui Dumnezeu, numerologia Lui este desăvârșită. Fiți atenți! Când S-a născut micul Hristos, s-au unit trei stele și au format o singură stea a dimineții, care vestea venirea Celui desăvârșit, a Copilului Hristos.

Și ce s-a întâmplat? Vedem trâmbițându-se prin ziare și la televizor că cinci stele s-au aliniat cu pământul. Ce este cinci? Numărul harului. Întotdeauna când cele cinci stele ajung împreună, trebuie să se întâmple ceva pe pământ. Ce vestește aceasta? Priviți ce s-a întâmplat de atunci. Germania aproape că a fost ștearsă de pe hartă. Unii magi spuneau că Pământul va exploda ca un pepene roșu.

Priviți ce s-a întâmplat. Anglia a fost măturată zilele trecute de o furtună care a

distrus într-o singură zi o mie șapte sute de case. Peste tot este strâmtorare. California, Los Angeles, spălate de ocean. Ce este aceasta? Începutul durerilor. Peste tot au avut loc cutremure. Ce este aceasta? S-au aliniat cinci stele. Harul, harul lui Dumnezeu.

Ce aduce la suprafață harul Lui? O Biserică nou-născută, aleluia, o Mireasă neînsemnată peste care a început să se reverse puterea lui Dumnezeu. Ea începe să ia formă: o Mireasă pentru Mine. Alinierea celor trei stele arătau desăvârșirea Tatălui ceresc, plinătatea lui Dumnezeu, cele trei descoperiri ale Sale devenind una printre noi pe pământ. Dar acum ce s-a întâmplat? Biserica Dumnezeului celui viu se adună împreună sub Cuvântul lui Dumnezeu, iar semnele astronomice anunță apariția ei. Amin. Poate nu vă vine să credeți, dar este Cuvântul lui Dumnezeu. Da, domnilor.

Acum voi încheia. Prieteni, această biserică iese afară. Dumnezeu va avea o Biserică fără pată și fără zbârcitură, care este hotărâtă mai dinainte. Așa a spus El și o va avea. Cine va fi mădular în ea? Nu știu, dar cred că voi fi și eu și cred că veți fi și voi. El va avea un Trup fără pată sau zbârcitură.

Eu cred că toate aceste semne ale timpului de sfârșit care au loc, ne arată că Hristos este gata să vină pentru Mireasa Sa. Așa cum a fost Dumnezeu în Cuvântul Lui manifestat într-un Om, într-un Om desăvârșit; acum Dumnezeu și Cuvântul Lui vin din nou manifestându-Se în Mireasă.

Ea nu va face ca Eva care s-a hibridat cu altceva, ci în ea se va naște Cuvântul lui Dumnezeu nepătat, și va sta ca Isus Hristos, pe Cuvânt, sub ungera Duhului Sfânt. Amin. Cred că acum este prezentarea.

Profetul a spus: „*Va fi o zi deosebită, nu va fi nici zi, nici noapte, dar spre seară se va arăta lumina.*” (Zaharia 14.7). Voi toți cititorii Bibliei știți aceasta. Ce s-a întâmplat? Civilizația a călătorit de la est la vest. China este cea mai veche civilizație, apoi civilizația a călătorit spre vest, ca și soarele. Unde este ea acum?

Pe Coasta de vest, iar dacă ar merge mai departe, ar ajunge din nou în est. Înțelegeți ce vreau să spun?

Soarele care răsare în est este același soare care apune în vest. Tot așa, Fiul lui Dumnezeu care a venit pe pământ să ia o Mireasă din poporul din est... iar acea mireasă s-a murdărit ca și Eva și ca mireasa lui IaHVeH, este același Fiu care strălucește cu aceeași putere de la Cincizecime, ca să culeagă sămânța pe care a semănat-o în vest. De ce? Ca să aducă la suprafață o Mireasă. Lumina de seară a Evangheliei va aduce la suprafață o Mireasă, amin, pentru Domnul Isus. Aici sunt câteva sute de semințe, semn al timpului de seară.

Mai avem cinci minute până încheiem. Sunteți unul dintre ei? Credeți că sunteți una din acele semințe? Credeți că inima voastră este însămânțată cu Evanghelia neamestecată și că nu este nimic în lume care să vă poată scoate din inimă Cuvântul lui Dumnezeu? Credeți aceasta? Dacă nu, poate nu o să vă mai văd pe acest pământ, însă aduceți-vă aminte de Cuvântul Domnului și de taina Domnului făcută cunoscută profeților Săi. Profeții Lui au vorbit despre aceasta. Este aici chiar acum, o vedem întâmplându-se, iar eu doar repet avertizarea lor.

Dacă nu aveți această sămânță și nu sunteți încă creștini.. Poate mergeți la vreo biserică. Nu vă legați de ea, fraților, și nu ascultați lucrurile acelea, pentru că este o hibridare. Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să trăiască în voi suveran, așa cum a fost în Isus Hristos, pentru că El este Capul. Capul nu poate face un lucru, iar trupul să facă altceva, ci trebuie să fie același Cuvânt.

Dacă biserica ta îți oferă numai crezuri și dogme, să nu o credeți pentru că nu este biblic. Voi nu puteți face parte dintr-o astfel de biserică, pentru că trebuie să vă nașteți din nou, în trupul Lui, prin Cuvântul Dumnezeului celui viu. Dacă nu aveți aceasta, nu scăpați șansa.

Dacă ați merge și ați comanda un bol cu supă și ați găsi în ea un păianjen, ați da în judecată restaurantul. Nu ați mânca nicidecum așa ceva fiindcă vă temeți că va

face rău acestui trup. Frate, nu te teme de ce îți poate distruge trupul, ci teme-te de ceea ce poate distruge și sufletul și trupul.

Dacă sunteți atenți cu mâncarea voastră și nu mâncați nimic murdar ca să nu se îmbolnăvească acest trup, de ce să înghițiți în sufletul vostru veșnic, orice fel de crez, când acest trup va pieri? Nu-l lăsați pe diavol să vă îndese pe gât acele lucruri!

Voi v-ați născut din nou din Duhul lui Dumnezeu și duhul vostru va mărturisi fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu scris aici, și fiecare făgăduință pe care a dat-o El se va manifesta în voi. Duhul lui Dumnezeu va veni și va locui în voi, fiindcă sunteți trupul lui Hristos și reprezentanții Lui aici pe pământ. Dar dacă nu aveți aceasta, dacă nu puteți crede în vindecarea divină...

Dacă sunteți bolnavi și credeți că Dumnezeu vă va da vindecarea divină, repetați cuvintele Lui: *„Eu sunt Domnul care te vindecă de toate bolile tale,”* apoi spuneți: *„Doamne, eu cred,”* și veți vedea ce se va întâmpla.

Spuneți: *„Doamne, eu cred. Deschide fiecare canal, fiindcă stau aici,”* și veți vedea ce se va întâmpla. Va fi exact cum s-a întâmplat cu fetița care era pe moarte zilele trecute și cu miile de bolnavi vindecați din întreaga lume.

În Africa de Sud, la o singură rugăciune s-au încărcat șapte camioane... Voi nu aveți în Georgia camioane ca acelea cu șase sau opt roți.

A doua zi dimineața, primarul orașului m-a chemat la fereastră: *„Frate Branham vino și uită-te.”* Pe drum mergeau șapte camioane mari încărcate cu cârje și scaune cu rotile. Nu i-am atins pe niciunul din acei oameni, doar le-am adus Cuvântul și le-am spus să creadă, iar ei au crezut. Astfel, oamenii care cu o zi înainte merseseră în cârje și în scaune cu rotile, acum mergeau pe stradă cu mâinile ridicate și cântau în limba lor natală: *„Totul este cu putință, crede numai.”*

„El a trimis Cuvântul Lui.” El trimite Cuvântul și biserica Îl primește. Cel născut din Dumnezeu Îl primește pe Dumnezeu și Îl crede. Voi credeți? Să ne plecăm capetele. Mă voi ruga peste aceste batiste.

În timp ce avem capetele plecate și ochii închiși, aș vrea să pun o întrebare serioasă. Dacă nu sunteți în rânduială cu Dumnezeu, dacă este ceva ce nu vă lasă să credeți că această Biblie este Cuvântul lui Dumnezeu inspirat, și nu credeți că ați putea trăi după regulile ei, n-ați vrea să ridicați mâna și să spuneți: „Dumnezeu să aibă milă. Frate Branham, vreau să te rogi pentru mine ca să fiu acel fel de creștin.” Ridicați mâna. Mulțumesc, doamnă. Mulțumesc. Dumnezeu să te binecuvânteze. În ordine. Mai este în clădire cineva care crede așa? Sunt doi.

Dacă Cuvântul nu vă mișcă, eu nu sunt genul de persoană insistentă. Oricum, voi faceți numai ceea ce sunteți hotărâți mai dinainte să faceți.

Amintiți-vă că Isus a făcut multe minuni și totuși fariseii nu au putut să creadă. Nu puteau cuprinde aceste lucruri pentru că n-au fost făcuți pentru aceasta. Ce te vei face în ziua judecății dacă Cuvântul lui Dumnezeu nu lucrează în tine și nu ridici mâna spre Dumnezeu să ceri îndurare?

Este cineva aici care ar vrea să fie amintit în rugăciune? Ridicați mâna. Trei, patru, cinci, cam zece au ridicat mâna.

Bine, să ne rugăm. Nu vă îndoiiți. Dumnezeu să te binecuvânteze pentru inima ta, sora mea micuță, de acolo, care ai ridicat mâna ca să fii amintită în rugăciune. Fie ca în seara aceasta, Cuvântul lui Dumnezeu să prindă rădăcini în inima ta mică, în așa fel încât să devii o mărturie pentru Hristos.

Bărbatul care a ridicat mâna puțin mai târziu, fratele cu părul cărunt... nu uita că Avraam avea șaptezeci și cinci de ani înainte ca să-i vorbească Dumnezeu. Fie ca Dumnezeu să planteze în seara aceasta rădăcinile Cuvântului în inima ta, iar când

va cădea acea ploaie, să nu rodească doar un crez, ci manifestarea lui Hristos în voi.

Pentru toți cei care ați ridicat mâna pentru vindecare, Biblia spune că *„rugăciunea făcută cu credință va vindeca pe cel bolnav și Dumnezeu îl va ridica.”* Dacă în inima ta este sămânța, mă voi ruga ca Duhul Sfânt s-o ude chiar acum. Atunci se va întâmpla ceva.

Dacă Dumnezeu l-a salvat pe unul, îl va salva și pe celălalt care va crede; dacă îl va vindeca pe unul, îl va vindeca și pe celălalt. Dar trebuie să credeți. Dacă credeți, mă voi ruga pentru voi.

Tată ceresc, eu țin în mâna mea niște batiste care au fost puse aici. Poate unul are pe cineva drag care este bolnav și suferind, sau are altceva; poate este vreo mamă cu un copil bolnav, poate este un tată orb sau este cineva aflat undeva într-un spital. Tu cunoști totul despre aceste lucruri. Doamne, noi știm un singur lucru: că Tu ești Hristosul care a câștigat vindecarea lor. Eu trimit Cuvântul Tău într-un cuvânt de rugăciune, Doamne, căci Tu ai trimis Cuvântul Tău.

Femeia care a venit la Tine, a spus: *„Ai milă de mine, Fiul lui David,”* dar pentru ea, Tu nu erai Fiul lui David, fiindcă era dintre neamuri, de aceea i-ai răspuns: *„Nu este bine să iei pâinea copiilor, și s-o arunci la căței.”* Dar ea a spus: *„Da, Doamne, dar și cățeeii mănâncă firimiturile care cad de la masa stăpânilor lor.”* Când ai auzit aceasta, i-ai spus că fiica ei va trăi. (Matei 15.22-28). Și am văzut că atunci când a ajuns acasă, Cuvântul Tău ajunsese deja acolo și o vindecase pe fiica ei.

Un tată a fost întrebat și a spus că febra l-a părăsit pe la ceasul al unsprezecelea. Tu ai trimis Cuvântul Tău. Doamne, eu trimit Cuvântul Tău într-o rugăciune de credință. Îl trimit la fetița de acolo care și-a ridicat mâna. Îl trimit la bărbatul acela care și-a ridicat mâna. Îngăduie să-L apuce în seara aceasta pentru mântuire. Îndură-Te, Doamne.

Tu ai spus: „*Cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are Viața veșnică.*” Doamne, acesta este Cuvântul Tău, așa ai spus Tu.

După știință ei au încălcat orice lege, deoarece știința spune că nu poți ridica mâna din pricina gravitației care o ține în jos. Dar în om este un duh. Astfel, el poate lua o decizie și să ridice mâna spre Creatorul său.

Tată ceresc, fie ca Cuvântul Tău să cadă în inimile lor chiar acum, în pânțele inimilor lor, ca să iasă din ei Mireasa lui Hristos. Îndură-Te, Tată.

Cei care sunt bolnavi aici, în clădire, au ridicat mâna fiindcă au nevoie de ajutor. Ei cred că Tu ești Vindecătorul, de aceea mă rog rugăciunea de credință și o trimit spre Tine în Numele lui Isus Hristos. Fie ca acea credință să cadă în fiecare inimă și Cuvântul lui Dumnezeu să aducă vindecarea pentru fiecare din ei. Îndură-Te, Tată.

În ce privește batiștele puse aici, în Biblie scrie că le-au pus peste trupul lui Pavel și duhurile necurate au ieșit din oameni și bolile au plecat. Noi nu suntem apostolul Pavel, și nici el nu a fost cel care a făcut aceasta, ci Cuvântul era în el. Și Tu ești încă același Cuvânt.

Odată Israel a pornit spre țara făgăduită. El era mireasa Ta, iar Tu l-ai pus pe drum spre acea țară și ai făcut o cale pentru el. Vrajmașul s-a pus în calea lor, dar Tu i-ai condus printr-un Stâlp de Foc cu ochi mânioși, așa că marea s-a înspăimântat și s-a tras înapoi, iar Israel a trecut mai departe.

Acum Dumnezeu nu Se uită prin Stâlpul de Foc, ci prin sângele Fiului Său, care a murit pentru acest scop. Eu trimit Cuvântul Tău și fie ca diavolul să fie pus pe fugă, iar acești oameni să vină și să ia făgăduința lui Dumnezeu, fără greșală, la fel ca Israel.

Fie ca ei să ajungă la acea mare făgăduință: „...doresc ca toate lucrurile tale să-ți meargă bine, și sănătatea ta să sporească tot așa cum sporește sufletul tău.” (3Ioan 1.2). Îndură-Te, Doamne. Îngăduie ca Cuvântul Tău să facă lucrarea pentru care a fost trimis, fiindcă El nu se poate întoarce gol. Îngăduie aceasta, pentru că mă rog această rugăciune de credință în Numele lui Isus Hristos.

Câți din voi veți accepta ceea ce a fost spus și veți crede că Cuvântul lui Dumnezeu a venit la voi? Îl acceptați? Toți cei care au ridicat mâna, să spună: „Eu cred că voi avea ceea ce am cerut și Îl accept chiar acum.”

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Aceasta este minunat, este bine. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Nădăjduiesc că Cuvântul lui Dumnezeu va prinde rădăcină în voi.

În timp ce stați cu capetele plecate, aveți aici un păstor, un frate scump care mai devreme a făcut o afirmație. Lăsați-l pe acest păstor evlavios să vă conducă într-o experiență mai adâncă cu Dumnezeu, pentru vindecarea și mântuirea voastră.

Dumnezeu să te binecuvânteze, frate păstor.

Amin